Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1857/2006

z dnia 15 grudnia 2006 r.

w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 70/2001

(Dz.U. L 358 z 16.12.2006, str. 3)

sprostowane przez:

►C1 Sprostowanie, Dz.U. L 172 z 7.7.2010, str. 5 (1857/2006)

▼B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1857/2006

z dnia 15 grudnia 2006 r.

w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 70/2001

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. dotyczące stosowania art. 92 i art. 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa ([1]), w szczególności jego art. 1 ust. 1 lit. a) ppkt i),

po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Pomocy Państwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 994/98 upoważnia Komisję do stwierdzenia, zgodnie z art. 87 Traktatu, że, w określonych warunkach, pomoc dla małych i średnich przedsiębiorstw jest zgodna ze wspólnym rynkiem i nie podlega obowiązkowi zgłoszenia przewidzianemu w art. 88 ust. 3 Traktatu.

(2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i art. 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw ([2]) nie ma zastosowania w odniesieniu do działalności związanej z produkcją, przetwórstwem lub obrotem produktami wymienionymi w załączniku I do Traktatu.

(3) Komisja zastosowała art. 87 i art. 88 Traktatu do małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z produkcją, przetwórstwem i obrotem produktami rolnymi w wielu decyzjach, a także określiła swoją politykę, ostatnio we wspólnotowych wytycznych dla pomocy państwa w sektorze rolnym ([3]). W świetle znacznego doświadczenia Komisji w stosowaniu wyżej wymienionych artykułów do małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z produkcją produktów rolnych właściwym jest, w celu zapewnienia skutecznego nadzoru oraz uproszczenia procedur administracyjnych, bez osłabiania przy tym monitorowania ze strony Komisji, aby Komisja skorzystała również z uprawnień przyznanych jej na mocy rozporządzenia (WE) nr 994/98 w odniesieniu do małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z produkcją produktów rolnych, o ile art. 89 Traktatu uznano za mający zastosowanie do takich produktów.

([1]) Dz.U. L 142 z 14.5.1998, str. 1.
([2]) Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 33. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1040/2006 (Dz.U. L 187 z 8.7.2006, str. 8).
([3]) Dz.U. C 28 z 1.2.2000, str. 2. Sprostowanie w Dz.U. C 232 z 12.8.2000, str. 17.

▼B

(4) W nadchodzących latach rolnictwo będzie musiało dostosować się do nowych realiów i dalszych zmian odnośnie do rozwoju rynku, polityki rynkowej i zasad handlu, popytu i preferencji konsumenta oraz rozszerzenia Wspólnoty. Zmiany te wpłyną nie tylko na rynki rolne, lecz również ogólnie na lokalne gospodarki na obszarach wiejskich. Polityka rozwoju obszarów wiejskich powinna mieć na celu przywrócenie i umocnienie konkurencyjności obszarów wiejskich, przyczyniając się w ten sposób do zachowania i tworzenia zatrudnienia na tych obszarach.

(5) Małe i średnie przedsiębiorstwa grają decydującą rolę w tworzeniu miejsc pracy oraz, w znaczeniu bardziej ogólnym, są czynnikiem stabilności społecznej i rozwoju gospodarczego. Ich rozwój może być jednak ograniczony ze względu na niedoskonałości rynku. Przedsiębiorstwa te często mają trudności z pozyskaniem kapitału lub kredytu w wyniku unikania ryzyka przez niektóre rynki finansowe oraz ograniczone możliwości gwarancji, które mogą one oferować. Ograniczone zasoby, jakimi dysponują, mogą również powodować ograniczenie dostępu do informacji, w szczególności dotyczących nowych technologii i potencjalnych rynków. Biorąc pod uwagę te względy, celem pomocy wyłączonej na mocy niniejszego rozporządzenia powinno być ułatwianie rozwoju działalności gospodarczej małych i średnich przedsiębiorstw, pod warunkiem że taka pomoc nie wpływa niekorzystnie na warunki handlu w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem. Należy ten rozwój umacniać i wspierać, upraszczając istniejące przepisy mające zastosowanie do małych i średnich przedsiębiorstw.

(6) Produkcja, przetwórstwo i obrót produktami rolnymi we Wspólnocie są w znacznej mierze zdominowane przez małe i średnie przedsiębiorstwa. Istnieją jednak znaczne różnice pomiędzy strukturą produkcji pierwotnej, z jednej strony, a przetwarzaniem i obrotem produktami rolnymi, z drugiej strony. Przetwarzanie i obrót produktami rolnymi często może wydawać się podobne do przetwarzania i obrotu produktami przemysłowymi. Właściwsze wydaje się zatem przyjęcie innego podejścia w odniesieniu do przetwarzania i obrotu produktami rolnymi oraz uwzględnienie takich działań w zasadach dotyczących produktów przemysłowych. W związku z tym oraz w przeciwieństwie do podejścia przyjętego w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1/2004 z dnia 23 grudnia 2003 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z produkcją, przetwórstwem i obrotem produktami rolnymi ([1]), potrzebne wydaje się opracowanie rozporządzenia wyłączającego, skierowanego na szczególne potrzeby pierwotnej produkcji rolnej.

(7) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia ([2]) oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ([3]) wprowadziły szczególne zasady odnośnie do pomocy państwa na działania na rzecz rozwoju obszarów wiejskich otrzymujące wsparcie państwa członkowskiego bez finansowania ze strony Wspólnoty.

([1]) Dz.U. L 1 z 3.1.2004, str. 1.
([2]) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1698/2006 (Dz.U. L 277 z 21.10.2005, str. 1).
([3]) Dz.U. L 277 z 21.10.2005, str. 1.

▼B

(8) Niniejsze rozporządzenie powinno wyłączyć wszelką pomoc spełniającą wszystkie ustanowione przez nie wymogi oraz wszelkie programy pomocy, pod warunkiem że wszelka pomoc, jaka mogłaby zostać przyznana w ramach takiego programu, spełnia wszystkie wymogi niniejszego rozporządzenia. W celu zapewnienia skutecznego nadzoru i uproszczenia procedur administracyjnych, bez osłabienia monitorowania przez Komisję, programy pomocy oraz dotacje indywidualne poza programem pomocy powinny zawierać bezpośrednie odesłanie do niniejszego rozporządzenia.

(9) Z uwagi na potrzebę znalezienia równowagi pomiędzy minimalizowaniem zakłóceń konkurencji w sektorze, któremu przyznaje się pomoc, a celami niniejszego rozporządzenia nie powinno ono wyłączać dotacji indywidualnych przekraczających ustaloną kwotę maksymalną, bez względu na to, czy zostały one przyznane w ramach programu pomocy wyłączonego niniejszym rozporządzeniem, czy też nie.

(10) Niniejsze rozporządzenie nie powinno wyłączać pomocy w zakresie wywozu i pomocy uwarunkowanej stosowaniem produktów krajowych na niekorzyść produktów przywożonych. Pomoc taka może być niezgodna z międzynarodowymi zobowiązaniami Wspólnoty. Pomoc dotycząca kosztów uczestnictwa w wystawach handlowych oraz usług badawczych lub doradczych niezbędnych do wylansowania nowego produktu lub istniejącego produktu na nowym rynku nie powinna zwykle stanowić pomocy w zakresie wywozu.

(11) W celu wyeliminowania różnic mogących doprowadzić do zakłócenia konkurencji, dla ułatwienia koordynacji między różnymi inicjatywami wspólnotowymi i krajowymi w zakresie małych i średnich przedsiębiorstw oraz z uwagi na przejrzystość administracyjną i pewność prawną definicja „małych i średnich przedsiębiorstw” stosowana w niniejszym rozporządzeniu powinna być definicją zawartą w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 70/2001.

(12) Zgodnie z ustaloną praktyką Komisji oraz w celu zapewnienia proporcjonalności pomocy i ograniczenia jej do niezbędnej kwoty progi powinny być zazwyczaj wyrażone poprzez intensywność pomocy w stosunku do zestawu kosztów kwalifikowanych raczej niż w przeliczeniu na maksymalną kwotę pomocy.

(13) W celu określenia, czy pomoc jest zgodna z zasadami wspólnego rynku na mocy niniejszego rozporządzenia, czy też nie, konieczne jest uwzględnienie intensywności pomocy oraz, co za tym idzie, kwoty pomocy wyrażonej jako ekwiwalent dotacji. Obliczenie ekwiwalentu dotacji pomocy płatnej w kilku ratach wymaga zastosowania rynkowych stóp procentowych przeważających w momencie przyznawania dotacji. W celu jednolitego, przejrzystego i prostego stosowania zasad dotyczących pomocy państwa stawki rynkowe do celów niniejszego rozporządzenia powinny być uznane za stawki referencyjne, które są okresowo ustalane przez Komisję na podstawie obiektywnych kryteriów i publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz w Internecie.

(14) W celu zapewnienia przejrzystości i skutecznego monitorowania niniejsze rozporządzenie powinno stosować się wyłącznie do przejrzystych środków pomocy. Są to środki, w przypadku których możliwe jest dokładne wyliczenie ekwiwalentu pomocy

▼B

brutto jako odsetka wydatków kwalifikowanych *ex ante* bez potrzeby przeprowadzania oceny ryzyka (np. dotacje, dotacje na spłatę odsetek i ograniczone środki podatkowe). Pożyczki ze środków publicznych uznaje się za przejrzyste, pod warunkiem że są zabezpieczone w sposób standardowy, nie pociągają za sobą nadmiernego ryzyka i nie są w związku z tym uznawane za zawierające elementy gwarancji państwa. Środków pomocy wymagających gwarancji państwa lub pożyczek ze środków publicznych zawierających elementy gwarancji państwa zasadniczo nie uznaje się za przejrzyste. Jednakże takie środki pomocy należy uznać za przejrzyste, jeżeli przed ich wprowadzeniem metoda zastosowana do obliczenia intensywności pomocy odpowiadającej gwarancji państwa została zaakceptowana przez Komisję po powiadomieniu jej w następstwie przyjęcia niniejszego rozporządzenia. Metoda będzie oceniona przez Komisję zgodnie z komunikatem Komisji dotyczącym stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa udzielanej w formie gwarancji ([1]). Wkładu państwa oraz pomocy obejmującej środki w zakresie kapitału podwyższonego ryzyka nie uznaje się za przejrzyste. Nieprzejrzyste środki pomocy powinny być w każdym przypadku zgłaszane Komisji. Notyfikacje nieprzejrzystych środków pomocy będą oceniane przez Komisję, w szczególności w świetle kryteriów określonych w Wytycznych Wspólnoty w sprawie pomocy państwa w sektorze rolnym i leśnym na lata 2007–2013.

(15) Zgodnie z ustaloną praktyką Komisji w zakresie oceny pomocy państwa w sektorze rolnym rozróżnienie między małymi a średnimi przedsiębiorstwami nie jest konieczne. Dla niektórych rodzajów pomocy właściwe jest ustalenie maksymalnych kwot pomocy, które beneficjent może otrzymać.

(16) W świetle doświadczenia Komisji powinny zostać ustalone pułapy pomocy na poziomie zapewniającym odpowiednią równowagę między minimalizacją zakłóceń konkurencji w sektorze pomocy oraz celem, jakim jest ułatwienie rozwoju działalności gospodarczej małych i średnich przedsiębiorstw w sektorze rolnym. W celu zachowania spójności ze środkami wsparcia finansowego Wspólnoty pułapy te należy zharmonizować z pułapami ustalonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1257/1999 oraz w rozporządzeniu (WE) nr 1698/2005.

(17) Właściwym jest ustanowienie kolejnych warunków, które powinien spełniać każdy program pomocy lub pomoc indywidualna wyłączona na mocy niniejszego rozporządzenia. Należy uwzględnić wszelkie restrykcje w zakresie produkcji lub ograniczenia wsparcia wspólnotowego w ramach organizacji wspólnego rynku. Uwzględniając art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu, pomoc nie powinna skutkować wyłącznie ciągłą lub okresową obniżką kosztów operacyjnych, które zwykle musi ponieść beneficjent i być proporcjonalna do trudności, jakie należy pokonać w celu zapewnienia korzyści społeczno-ekonomicznych uznawanych za leżące w interesie Wspólnoty. Jednostronne środki pomocy państwa, których celem jest jedynie poprawa sytuacji finansowej producentów, nie przyczyniając się w żaden sposób do rozwoju sektora, a w szczególności pomoc przydzielaną wyłącznie w oparciu o cenę, ilość, jednostkę produkcji lub jednostkę środków produkcji, uznaje się za stanowiące pomoc operacyjną niezgodną ze wspólnym rynkiem. Ponadto pomoc tego rodzaju może kolidować z mechanizmem wspólnej organizacji rynków. Z tego względu właściwe jest ograniczenie zakresu niniejszego rozporządzenia do niektórych rodzajów pomocy.

([1]) Dz.U. C 71 z 11.3.2000, str. 14.

▼B

(18) Niniejsze rozporządzenie powinno wyłączyć pomoc dla małych i średnich gospodarstw rolnych (farm), bez względu na ich lokalizację. Inwestycje oraz tworzenie miejsc pracy mogą przyczynić się do rozwoju gospodarczego regionów i obszarów o niekorzystnych warunkach gospodarowania, zgodnie z art. 36 lit. a) ppkt i), ii) oraz iii) rozporządzenia (WE) nr 1698/2005. Małe i średnie gospodarstwa rolne na tych obszarach doświadczają strukturalnych trudności związanych z położeniem oraz trudności wynikających z ich wielkości. Dlatego właściwym jest, aby małe i średnie przedsiębiorstwa na takich obszarach korzystały z wyższych pułapów pomocy.

(19) Z uwagi na zagrożenie wystąpienia zakłóceń wynikających z ukierunkowanej pomocy inwestycyjnej i w celu umożliwienia rolnikom swobody decydowania odnośnie do produktów, na które przeznaczone są inwestycje, pomoc inwestycyjna wyłączona zgodnie z niniejszym rozporządzeniem nie powinna być ograniczona do określonych produktów rolnych. Warunek ten nie powinien stanowić przeszkody w wykluczeniu przez państwa członkowskie niektórych produktów rolnych z takiej pomocy lub programów pomocy, szczególnie wtedy gdy nie można znaleźć normalnych rynków zbytu. Również niektóre rodzaje inwestycji powinny, same przez się, zostać wykluczone z niniejszego rozporządzenia.

(20) Jeżeli pomoc przyznawana jest w celu dostosowania do nowo wprowadzonych norm na poziomie wspólnotowym, państwa członkowskie nie powinny mieć możliwości przedłużać okresu dostosowania dla rolników poprzez opóźnianie wprowadzenia w życie tych zasad. Z tego względu należy wyraźnie określić datę, od której nowe prawodawstwo nie może być dłużej uznawane za nowe.

(21) Niektóre rozporządzenia Rady w dziedzinie rolnictwa przewidują szczególne upoważnienia w zakresie płatności pomocy przez państwa członkowskie, często w połączeniu z lub uzupełnieniu finansowania ze strony Wspólnoty. Jednakże zwykle nie przewidują one wyłączenia z obowiązku notyfikowania zgodnie z art. 88 Traktatu, o ile taka pomoc spełnia wymogi art. 87 ust. 1 Traktatu. Jako że warunki takiej pomocy zostały wyraźnie określone w tych rozporządzeniach i/lub istnieje obowiązek powiadamiania Komisji o tych środkach, zgodnie ze szczególnymi przepisami tych rozporządzeń, nie jest konieczne dalsze i oddzielne zgłoszenie w ramach art. 88 ust. 3 Traktatu w celu umożliwienia oceny tych środków przez Komisję. Z uwagi na pewność prawną, niniejsze rozporządzenie powinno zawierać odesłanie do tych przepisów i dlatego powiadamianie o tych środkach zgodnie z art. 88 Traktatu nie powinno być konieczne, o ile można z wyprzedzeniem zapewnić, że taka pomoc jest przyznawana wyłącznie małym i średnim przedsiębiorstwom.

(22) W celu zagwarantowania, że pomoc jest konieczna i stanowi bodziec do rozwoju niektórych rodzajów działalności, niniejsze rozporządzenie nie powinno wyłączać pomocy na działalność, którą beneficjent podjąłby w warunkach rynkowych. Żadna pomoc odnośnie do działalności już podjętej przez beneficjenta nie powinna być przyznawana z mocą wsteczną.

(23) Niniejsze rozporządzenie nie powinno wyłączać pomocy skumulowanej z inną pomocą państwa, w tym pomocy przyznanej przez władze krajowe, regionalne lub lokalne, skumulowanej ze wsparciem publicznym przyznanym w ramach rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 lub skumulowanej z pomocą Wspólnoty w stosunku

▼B

do tych samych kosztów kwalifikowanych, jeżeli tego rodzaju kumulacja przekracza progi ustalone w niniejszym rozporządzeniu. Pomoc wyłączona na mocy niniejszego rozporządzenia nie powinna być kumulowana z pomocą *de minimis* w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 1860/2004 z dnia 6 października 2004 r. dotyczącego stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy *de minimis* w sektorze rolnym i w sektorze rybołówstwa ([1]) odnośnie do tych samych wydatków kwalifikowanych lub tego samego projektu inwestycyjnego, jeżeli w wyniku takiej kumulacji intensywność pomocy przekraczałaby intensywność ustaloną w niniejszym rozporządzeniu.

(24) W celu zagwarantowania przejrzystości i skutecznego monitorowania, zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 994/98, właściwym jest ustanowienie standardowego formatu, w którym państwa członkowskie powinny dostarczać Komisji zestawienie informacji przeznaczone do publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zawsze wówczas gdy, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, wdrażany jest program pomocy lub przyznawana dotacja indywidualna poza takim programem pomocy. Z tych samych powodów właściwe jest ustanowienie zasad dotyczących prowadzenia przez państwa członkowskie zapisów dotyczących pomocy wyłączonej na mocy niniejszego rozporządzenia. Do celów sprawozdania rocznego, które państwa członkowskie przedkładają Komisji, właściwym jest, by Komisja ustanowiła określone wymogi. Biorąc pod uwagę powszechną dostępność niezbędnej technologii, zestawienie informacji oraz sprawozdanie roczne powinny mieć formę elektroniczną.

(25) Niedopełnienie przez państwo członkowskie obowiązku sprawozdawczości ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu może uniemożliwić Komisji wykonywanie czynności monitorowania zgodnie z art. 88 ust. 1 Traktatu, a w szczególności dokonanie oceny tego, czy skumulowany skutek gospodarczy pomocy wyłączonej niniejszym rozporządzeniem może mieć niekorzystny wpływ na warunki transakcji w stopniu sprzecznym ze wspólnym interesem. Potrzeba oceny skumulowanego skutku pomocy państwa jest szczególnie ważna, gdy ten sam beneficjent może otrzymywać pomoc przyznawaną z kilku źródeł, co ma coraz częściej miejsce w dziedzinie rolnictwa. Z tego powodu szczególnie ważne jest, aby państwo członkowskie szybko przekazywało odpowiednie informacje przed zastosowaniem pomocy na mocy niniejszego rozporządzenia.

(26) Pomoc przedsiębiorstwom zajmującym się przetwarzaniem i i obrotem produktami rolnymi powinna podlegać zasadom zarządzania pomocą dla małych i średnich przedsiębiorstw w innych sektorach określonych w rozporządzeniu (WE) nr 70/2001. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 70/2001.

(27) Pomoc państwa wyłączona na mocy rozporządzenia (WE) nr 1/2004 w dalszym ciągu powinna być wyłączona, jeżeli spełnione zostały wszystkie wymogi niniejszego rozporządzenia.

(28) Należy ustalić przepisy przejściowe dla pomocy, która została przyznana przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia i nie została notyfikowana, naruszając tym samym zobowiązanie przewidziane w art. 88 ust. 3 Traktatu.

([1]) Dz.U. L 325 z 28.10.2004, str. 4.

▼B

(29) Niniejsze rozporządzenie nie narusza możliwości państw członkowskich do notyfikowania pomocy dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z produkcją produktów rolnych. Komisja oceni te zgłoszenia w świetle niniejszego rozporządzenia oraz na podstawie Wytycznych Wspólnoty w sprawie pomocy państwa w sektorze rolnym i leśnym na lata 2007–2013. Zgłoszenia rozpatrywane w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia należy oceniać w pierwszej kolejności w świetle niniejszego rozporządzenia, a następnie, jeżeli warunki w nim ustalone nie są spełnione, na podstawie Wytycznych Wspólnoty w sprawie pomocy państwa w sektorze rolnym i leśnym na lata 2007–2013.

(30) W świetle doświadczenia Komisji w tej dziedzinie, w szczególności dotyczącego częstotliwości, z jaką należy poddawać przeglądowi politykę pomocy państwa, właściwe jest ograniczenie okresu stosowania niniejszego rozporządzenia. W przypadku gdy niniejsze rozporządzenie straci ważność i jego stosowanie nie zostanie przedłużone, programy pomocy wyłączone niniejszym rozporządzeniem będą dalej wyłączone przez dodatkowy okres sześciu miesięcy w celu przyznania państwom członkowskim czasu na dostosowanie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ 1

ZAKRES, DEFINICJE I WARUNKI

Artykuł 1

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do przejrzystej pomocy przyznawanej małym i średnim gospodarstwom rolnym (farmom) prowadzącym działalność w zakresie produkcji pierwotnej produktów rolnych. Bez uszczerbku dla art. 9, nie stosuje się ono do pomocy przyznawanej na wydatki związane z przetwarzaniem produktów rolnych lub obrotem nimi.

2. Bez uszczerbku dla art. 16 ust. 1 lit. a), niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do:

a) pomocy przyznanej na działalność związaną z wywozem, a mianowicie pomocy związanej bezpośrednio z ilością wywożonych produktów, z tworzeniem i funkcjonowaniem sieci dystrybucyjnej lub z innymi wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności wywozowej;

b) pomocy uzależnionej od stosowania towarów krajowych zamiast importowanych.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

1) „pomoc” oznacza wszelkie środki spełniające wszystkie kryteria ustanowione w art. 87 ust. 1 Traktatu;

▼B

2) „produkt rolny” oznacza:

a) produkty wymienione w załączniku I do Traktatu, z wyjątkiem produktów rybołówstwa i akwakultury objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 104/2000 ([1]);

b) produkty objęte kodami CN 4502, 4503 i 4504 (korek i artykuły z korka);

c) produkty mające imitować lub zastępować mleko i przetwory mleczne, o których mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1898/87 ([2]);

3) „przetwarzanie produktu rolnego” oznacza czynności dokonywane na produkcie rolnym, w wyniku których powstaje produkt będący również produktem rolnym, z wyjątkiem wykonywanych w gospodarstwach czynności niezbędnych do przygotowania produktów zwierzęcych lub roślinnych do pierwszej sprzedaży;

4) „obrót produktem rolnym” oznacza posiadanie lub wystawianie produktu w celu sprzedaży, oferowanie go na sprzedaż, dostawę lub każdy inny sposób wprowadzania produktu na rynek, z wyjątkiem jego pierwszej sprzedaży przez producenta surowców na rzecz podmiotów zajmujących się odsprzedażą lub przetwórstwem i czynności przygotowujących produkt do pierwszej sprzedaży; sprzedaż produktu przez producenta surowców konsumentowi końcowemu uznaje się za wprowadzanie do obrotu produktów rolnych, jeśli następuje w odpowiednio wydzielonym do tego celu miejscu;

5) „małe i średnie przedsiębiorstwa” („MŚP”) oznaczają małe i średnie przedsiębiorstwa zgodnie z definicją zawartą w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 70/2001;

6) „intensywność pomocy brutto” oznacza kwotę pomocy wyrażoną jako odsetek kwalifikowanych kosztów projektu. Wszystkie wykorzystane liczby to liczby przed potrąceniem na poczet podatków bezpośrednich. W przypadkach gdy pomoc przyznaje się w innej formie niż dotacja, kwota pomocy stanowi ekwiwalent dotacji pomocy. Pomoc płatna w kilku ratach jest dyskontowana do jej wartości w momencie jej przyznania. Stopa procentowa wykorzystywana do celów dyskontowych oraz do obliczenia kwoty pomocy w przypadku pożyczki uprzywilejowanej stanowi stopę referencyjną stosowaną w momencie przyznania dotacji;

7) „produkt wysokiej jakości” to produkt spełniający kryteria określone zgodnie z art. 32 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005;

8) „niekorzystne zjawisko klimatyczne, które może być porównane do klęski żywiołowej” oznacza warunki pogodowe, takie jak: mróz, grad, lód, deszcz lub susza, które niszczą ponad 30 % średniej rocznej produkcji danego rolnika z ubiegłych trzech lat lub średniej z trzech lat opartej na okresie pięciu ubiegłych lat, z wyłączeniem wartości najwyższej i najniższej;

9) „obszary o niekorzystnych warunkach gospodarowania” oznaczają obszary określone przez państwa członkowskie na podstawie art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999;

([1]) Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22.
([2]) Dz.U. L 182 z 3.7.1987, str. 36.

▼B

10) „inwestycje dokonane w celu dostosowania do nowo wprowadzonych minimalnych norm” oznaczają:

a) w przypadku norm, które nie przewidują okresu przejściowego, inwestycje faktycznie rozpoczęte nie więcej niż dwa lata po dacie, kiedy normy mają być obowiązujące w stosunku do podmiotów; lub

b) w przypadku norm, które przewidują okres przejściowy, inwestycje faktycznie rozpoczęte przed datą, kiedy normy mają być obowiązujące w stosunku do podmiotów;

11) „młodzi rolnicy” oznaczają producentów produktów rolnych spełniających kryteria ustanowione w art. 22 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005;

12) „grupa producentów” oznacza grupę, która jest tworzona do celu wspólnego przystosowywania, w ramach celów wspólnej organizacji rynków, produkcji i wydajności członków grupy do warunków rynkowych, w szczególności poprzez koncentrację dostaw;

13) „stowarzyszenie producentów” oznacza stowarzyszenie, które składa się z uznanych grup producentów i dąży do tych samych celów na szerszą skalę;

14) „padłe zwierzęta” oznaczają zwierzęta, które zostały zabite (eutanazja z lub bez postawienia diagnozy) lub padły (w tym narodzone w martwym stanie lub nienarodzone) w gospodarstwie lub w jakimkolwiek pomieszczeniu lub podczas transportu, ale które nie zostały poddane ubojowi do celu spożycia przez ludzi;

15) „koszty testów na obecność TSE i BSE” oznaczają wszystkie koszty obejmujące koszty zestawów do testów, pobieranie, transport, przeprowadzanie testów, przechowywanie i niszczenie próbek niezbędnych do badań, realizowane zgodnie z rozdziałem C załącznika X do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]);

16) „przedsiębiorstwa znajdujące się w trudnej sytuacji” oznaczają przedsiębiorstwa uznane za znajdujące się w trudnej sytuacji w znaczeniu wytycznych Wspólnoty w sprawie pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji ([2]);

17) „inwestycje odtworzeniowe” oznaczają inwestycje, które polegają na zastąpieniu istniejącego budynku czy urządzenia lub ich części nowym odtworzonym budynkiem czy urządzeniem bez zwiększania zdolności produkcyjnych o co najmniej 25 % lub bez gruntownej zmiany charakteru produkcji czy zastosowanej technologii. Za inwestycje odtworzeniowe nie uznaje się ani całkowitego zniszczenia co najmniej 30-letniego budynku gospodarczego i zastąpienia go nowoczesnym budynkiem, ani gruntownego remontu budynku gospodarczego. Remont uznaje się za gruntowny, jeśli jego koszty wynoszą co najmniej 50 % wartości nowego budynku.

([1]) Dz.U. L 147 z 31.5.2001, str. 1.
([2]) Dz.U. C 244 z 1.10.2004, str. 2.

▼B

18) „przejrzysta pomoc” oznacza środki pomocy pozwalające na dokładne wyliczenie ekwiwalentu dotacji brutto jako odsetka wydatków kwalifikowanych *ex ante* bez potrzeby przeprowadzania oceny ryzyka (np. dotacje, dotacje na spłatę odsetek i ograniczone środki podatkowe).

Artykuł 3

Warunki wyłączenia

1. Przejrzysta pomoc przyznawana indywidualnie poza jakimkolwiek programem, spełniająca wszystkie warunki niniejszego rozporządzenia, jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu i jest wyłączona z obowiązku notyfikacji przewidzianego w art. 88 ust. 3 Traktatu, pod warunkiem że zestawienie informacji, przewidziane w art. 20 ust. 1, zostało przedłożone i że w pomocy zawarte jest wyraźne odesłanie do niniejszego rozporządzenia, poprzez zacytowanie jego tytułu i odesłanie do publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Programy przejrzystej pomocy, spełniające wszystkie warunki określone w niniejszym rozporządzeniu, są zgodne ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu i wyłączone z obowiązku notyfikacji przewidzianego w art. 88 ust. 3 Traktatu, pod warunkiem że:

a) jakakolwiek pomoc, którą można przyznać w ramach takiego programu, spełnia wszystkie warunki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu;

b) program zawiera bezpośrednie odesłanie do niniejszego rozporządzenia, cytując jego tytuł oraz odesłanie do publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;

c) zostało przedłożone zestawienie informacji przewidziane w art. 19 ust. 1.

3. Pomoc przyznana w ramach programów, o których mowa w ust. 2, jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu i jest wyłączona z obowiązku notyfikacji przewidzianego w art. 88 ust. 3 Traktatu, pod warunkiem że pomoc przyznana bezpośrednio spełnia warunki niniejszego rozporządzenia.

4. Pomoc, która nie wchodzi w zakres niniejszego rozporządzenia ani innych rozporządzeń przyjętych na mocy art. 1 rozporządzenia (WE) nr 994/98 lub rozporządzeń wymienionych w art. 17 niniejszego rozporządzenia, zgłaszana jest Komisji zgodnie z art. 88 ust. 3 Traktatu. Taką pomoc ocenia się zgodnie z kryteriami ustanowionymi w Wytycznych Wspólnoty dotyczących pomocy państwa w sektorach rolnictwa i leśnictwa w latach 2007–2013.

ROZDZIAŁ 2

KATEGORIE POMOCY

Artykuł 4

Inwestycje w gospodarstwach rolnych

1. Pomoc na inwestycje w gospodarstwach rolnych w ramach Wspólnoty w zakresie produkcji pierwotnej produktów rolnych jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu i nie podlega obowiązkowi zgłoszenia przewidzianemu w art. 88 ust. 3 Traktatu, jeśli spełnia warunki przedstawione w ust. 2–10 niniejszego artykułu.

▼B

2. ►C1 Intensywność pomocy brutto nie może przekroczyć: ◄

a) 50 % inwestycji kwalifikowanych na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania lub na obszarach, o których mowa w art. 36 lit. a) ppkt i), ii) oraz iii) rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, określonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 50 i 94 wspomnianego rozporządzenia;

b) 40 % inwestycji kwalifikowanych w innych regionach;

c) 60 % inwestycji kwalifikowanych na obszarach o mniej korzystnych warunkach gospodarowania lub na obszarach, o których mowa w art. 36 lit. a) ppkt i), ii) oraz iii) rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, określonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 50 i 94 wspomnianego rozporządzenia oraz 50 % w innych regionach w przypadku inwestycji dokonywanych przez młodych rolników w okresie pięciu lat od momentu rozpoczęcia działalności;

d) 75 % inwestycji kwalifikowanych w regionach najbardziej oddalonych oraz na małych wyspach Morza Egejskiego w rozumieniu rozporządzenia Rady (EWG) nr 2019/93 ([1]);

e) 75 % inwestycji kwalifikowanych w regionach, o których mowa w lit. a), oraz 60 % w innych regionach, w których inwestycje pociągają za sobą dodatkowe koszty związane z ochroną i poprawą środowiska, poprawą warunków higienicznych gospodarstw hodowlanych lub dobrostanu zwierząt gospodarskich. To zwiększenie stawki pomocy może zostać przyznane dla inwestycji, które przekraczają minimalne obowiązujące wymogi Wspólnoty lub dla inwestycji dokonywanych w celu dostosowania do nowo wprowadzonych norm minimalnych. Zwiększenie stawki pomocy musi być ograniczone do dodatkowych niezbędnych kosztów kwalifikowanych i nie może być stosowane w przypadku inwestycji, które powodują wzrost zdolności produkcyjnych.

3. Inwestycje muszą dążyć zwłaszcza do osiągnięcia następujących celów:

a) zmniejszenie kosztów produkcji;

b) poprawa i przestawienie produkcji;

c) poprawa jakości;

d) zachowanie i poprawa norm z zakresu środowiska naturalnego lub poprawa warunków higieny lub norm w zakresie dobrostanu zwierząt.

4. Wydatki kwalifikowane mogą obejmować:

a) koszty budowy, pozyskania lub ulepszenia nieruchomości;

b) koszty zakupu lub zakupu w formie leasingu maszyn i sprzętu, w tym oprogramowania komputerowego do wartości rynkowej majątku;

c) koszty ogólne związane z wydatkami wymienionymi w lit. a) i b), takie jak: honoraria dla architektów, inżynierów, opłaty za konsultacje, studia wykonalności, uzyskanie patentów i pozwoleń.

Koszty związane z umową leasingu (podatek, marża leasingodawcy, koszty refinansowania odsetek, koszty ogólne, koszty ubezpieczenia itd.) nie są wydatkami kwalifikowanymi.

([1]) Dz.U. L 184 z 27.7.1993, str. 1.

▼B

5. Pomoc może być przyznawana wyłącznie dla gospodarstw rolnych, które nie są przedsiębiorstwami znajdującymi się w trudnej sytuacji.

Pomoc może zostać przyznana w celu umożliwienia beneficjentowi zastosowania się do nowo wprowadzonych norm minimalnych dotyczących środowiska, higieny i dobrostanu zwierząt.

6. Nie przyznaje się pomocy wbrew jakimkolwiek zakazom lub ograniczeniom ustalonym w rozporządzeniach Rady ustanawiających wspólne organizacje rynków, nawet jeżeli takie zakazy i ograniczenia dotyczą jedynie wsparcia Wspólnoty.

7. Pomoc nie może być ograniczana do szczególnych produktów rolnych, a zatem musi być dostępna dla wszystkich sektorów rolnych, chyba że państwo członkowskie wyklucza niektóre produkty z powodu nadmiaru zdolności produkcyjnych lub braku rynków zbytu. Nie przyznaje się pomocy w następujących przypadkach:

a) przy zakupie uprawnień do produkcji, zwierząt i roślin jednorocznych;

b) przy sadzeniu roślin jednorocznych;

c) przy pracach drenażowych lub przy zakupie sprzętu irygacyjnego i przy pracach irygacyjnych, chyba że takie inwestycje powodują spadek wykorzystywanej wody o co najmniej 25 %;

d) w przypadku prostych inwestycji odtworzeniowych.

8. Pomoc może być przyznawana na zakup gruntów poza gruntami przeznaczonymi na cele budowlane w cenie nieprzekraczającej 10 % wydatków kwalifikowanych inwestycji.

9. Maksymalna kwota pomocy przyznawanej jednemu przedsiębiorstwu nie może przekroczyć 400 000 EUR w każdym okresie trzech lat podatkowych lub 500 000 EUR, jeżeli przedsiębiorstwo znajduje się na obszarze o niekorzystnych warunkach gospodarowania, o których mowa w art. 36 lit. a) ppkt i), ii) lub iii) rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, określonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 50 i 94 wspomnianego rozporządzenia.

10. Pomocy nie przyznaje się na rzecz produkcji wyrobów imitujących lub zastępujących mleko i przetwory mleczne.

Artykuł 5

Zachowanie tradycyjnych krajobrazów i budynków

1. Pomoc na rzecz zachowania tradycyjnych krajobrazów i budynków jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu i jest wyłączona z obowiązku notyfikacji przewidzianego w art. 88 ust. 3 Traktatu, jeżeli spełnia przepisy określone w ust. 2 i 3.

2. Przyznaje się pomoc do 100 % kosztów rzeczywistych poniesionych w związku z inwestycjami lub kapitalnymi remontami, mającymi na celu zachowanie nieprodukcyjnych obiektów dziedzictwa kulturalnego umiejscowionych na terenie gospodarstw rolnych, takich jak obiekty archeologiczne lub historyczne. Koszty te mogą obejmować uzasadnioną kompensację prac przedsięwziętych przez samego rolnika lub jego pracowników, do limitu w kwocie 10 000 EUR rocznie.

▼B

3. Przyznaje się pomoc do 60 % lub 75 % na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania lub na obszarach, o których mowa w art. 36 lit. a) ppkt i), ii) lub iii) rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, określonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 50 i 94 wspomnianego rozporządzenia, kosztów rzeczywistych poniesionych w związku z inwestycjami lub kapitalnymi remontami, mającymi na celu zachowanie nieprodukcyjnych obiektów dziedzictwa kulturalnego umiejscowionych na terenie gospodarstw rolnych, takich jak budynki gospodarskie, pod warunkiem że inwestycje nie pociągają za sobą zwiększenia zdolności produkcyjnych gospodarstwa.

W przypadku wzrostu zdolności produkcyjnych odnośnie do wydatków kwalifikowanych wynikających z przedsięwzięcia odpowiednich prac wymagających zastosowania materiałów współczesnych, stosuje się stawki pomocy dla inwestycji ustanowione w art. 4 ust. 2. Istnieje możliwość przyznania dodatkowej pomocy o stawce w wysokości do 100 % w celu pokrycia dodatkowych kosztów poniesionych w wyniku zastosowania materiałów tradycyjnych niezbędnych do zachowania obiektów dziedzictwa kulturalnego.

Artykuł 6

Przeniesienie budynków gospodarskich w interesie publicznym

1. Pomoc na rzecz przeniesienia budynków gospodarskich jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu i jest wyłączona z obowiązku notyfikacji przewidzianego w art. 88 ust. 3 Traktatu, jeżeli jest w interesie publicznym i spełnia warunki określone w ust. 2, 3 i 4.

Interes publiczny, przywołany dla uzasadnienia przyznania pomocy zgodnie z niniejszym artykułem, określają odpowiednie przepisy państwa członkowskiego.

2. Przyznaje się pomoc do 100 % poniesionych kosztów rzeczywistych, jeśli przeniesienie budynków w interesie publicznym polega tylko na rozbiórce, przeniesieniu i ponownym montażu istniejących urządzeń.

3. Jeżeli przeniesienie w interesie publicznym skutkuje korzystaniem przez rolnika z bardziej nowoczesnych urządzeń, rolnik musi wnieść wkład w wysokości co najmniej 60 % lub 50 % wzrostu wartości danych urządzeń po przeniesieniu na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania lub na obszarach, o których mowa w art. 36 lit. a) ppkt i), ii) lub iii) rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 określonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 50 i 94 wspomnianego rozporządzenia. Jeżeli beneficjentem jest młody rolnik, ten wkład wynosi odpowiednio co najmniej 55 % lub 45 %.

4. Jeżeli przeniesienie w interesie publicznym skutkuje zwiększeniem zdolności produkcyjnych, wkład ze strony beneficjenta musi być równy co najmniej 60 % lub 50 % wydatków związanych z tym wzrostem na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania lub na obszarach, o których mowa w art. 36 lit. a) ppkt i), ii) lub iii) rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, określonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 50 i 94 wspomnianego rozporządzenia. Jeżeli beneficjentem jest młody rolnik, ten wkład wynosi odpowiednio co najmniej 55 % lub 45 %.

▼B

Artykuł 7

Pomoc w podejmowaniu działalności przez młodych rolników

Pomoc w podejmowaniu działalności przez młodych rolników jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu i jest wyłączona z obowiązku notyfikacji przewidzianego w art. 88 ust. 3 Traktatu, jeżeli spełnia kryteria ustalone w art. 22 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.

Artykuł 8

Pomoc z tytułu przechodzenia na wcześniejszą emeryturę

Pomoc z tytułu przechodzenia rolników na wcześniejszą emeryturę jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu i jest wyłączona z obowiązku notyfikacji przewidzianego w art. 88 ust. 3 Traktatu, jeżeli spełnia następujące warunki:

a) należy spełnić kryteria ustalone w art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 oraz wszelkie zasady przyjęte przez Komisję w celu wdrożenia tego artykułu;

b) zaprzestanie prowadzenia komercyjnej działalności rolnej musi być trwałe i ostateczne.

Artykuł 9

Pomoc dla grup producentów

1. Pomoc początkowa na utworzenie grup producentów lub stowarzyszeń producentów jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu i jest wyłączona z obowiązku notyfikacji przewidzianego w art. 88 ust. 3 Traktatu, jeżeli spełnia przepisy określone w ust. 2–8 niniejszego artykułu.

2. Do otrzymania pomocy określonej w ust. 1, pod warunkiem że zostały uprawnione do otrzymania pomocy finansowej zgodnie z ustawodawstwem danego państwa członkowskiego, kwalifikują się:

a) grupy producentów lub stowarzyszenia producentów zajmujące się produkcją produktów rolnych; i/lub

b) stowarzyszenia producentów odpowiedzialne za nadzór stosowania oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia lub znaków jakości zgodnie z prawem Wspólnoty.

Wewnętrzne przepisy grup lub stowarzyszeń producentów muszą zapewniać zobowiązanie członków do wprowadzania na rynek produkcji zgodnie z określonymi przez grupę czy stowarzyszenie zasadami podaży i wprowadzania na rynek. Przepisy te mogą zezwalać na wprowadzanie na rynek części produkcji bezpośrednio przez rolnika. Przepisy muszą wymagać od producentów wstępujących do grupy lub stowarzyszenia, aby pozostawali ich członkami przez co najmniej trzy lata i informowali o wystąpieniu z nich z co najmniej 12-miesięcznym wyprzedzeniem. Ponadto przepisy muszą zawierać wspólne zasady w zakresie produkcji, w szczególności dotyczące jakości produktu lub stosowania praktyk ekologicznych lub innych praktyk mających na celu ochronę środowiska, wspólnych zasad w zakresie wprowadzania towarów na rynek oraz zasad informacji o produkcie, ze szczególnym uwzględnieniem zbiorów i dostępności. Producenci muszą jednak zachować odpowiedzialność za zarządzanie swymi gospodarstwami. Umowy zawarte w ramach grupy lub stowarzyszenia producentów muszą w pełni stosować się do odpowiednich przepisów prawa konkurencji, w szczególności art. 81 i 82 Traktatu.

▼B

3. Wydatki kwalifikowane mogą obejmować wynajem odpowiednich pomieszczeń, pozyskanie sprzętu biurowego, w tym sprzętu komputerowego i oprogramowania, koszty personelu administracyjnego, koszty ogólne oraz opłaty prawne i administracyjne. W przypadku zakupu pomieszczeń wydatki kwalifikowane należy ograniczyć do kosztów wynajmu po stawkach rynkowych.

4. Nie można wypłacać pomocy na pokrycie kosztów poniesionych po piątym roku lub po siódmym roku po uznaniu organizacji producentów. Nie stanowi to uszczerbku dla dotacji w stosunku do wydatków kwalifikowanych ograniczonych do oraz wynikających z rocznego wzrostu obrotów beneficjenta o co najmniej 30 %, gdy ma to miejsce w wyniku przystąpienia nowych członków i/lub objęcia nowych produktów.

5. Nie przyznaje się pomocy organizacjom producentów, takim jak spółki czy spółdzielnie, których celem jest zarządzanie jednym lub więcej gospodarstwem rolnym, które w rezultacie są pojedynczymi producentami.

6. Nie przyznaje się pomocy innym stowarzyszeniom rolniczym, które podejmują działania na poziomie produkcji rolnej, takie jak: wzajemne wsparcie, usługi dla gospodarstw z zakresu pomocy społecznej i zarządzania w gospodarstwach zainteresowanych rolników, bez angażowania się we wspólne dostosowywanie podaży do rynku.

7. Całkowita kwota pomocy przyznanej grupie producentów lub stowarzyszeniu zgodnie z niniejszym artykułem nie może przekraczać 400 000 EUR.

8. Nie przyznaje się pomocy grupom lub stowarzyszeniom producentów, których cele są niezgodne z rozporządzeniem Rady ustanawiającym wspólną organizację rynku.

Artykuł 10

Pomoc na rzecz chorób zwierząt i roślin oraz epidemii szkodników

1. Pomoc na rzecz zrekompensowania rolnikom kosztów kontroli zdrowia, badań i innych środków diagnostycznych, zakupu i zarządzania szczepionkami, lekarstwami oraz środkami ochrony roślin, uboju i kosztów niszczenia zwierząt oraz upraw w ramach zapobiegania i zwalczania chorób zwierząt i roślin oraz epidemii szkodników, musi być zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu i jest wyłączona z obowiązku notyfikacji przewidzianego w art. 88 ust. 3 Traktatu, jeżeli spełnia następujące warunki określone w ust. 4–8 niniejszego artykułu:

a) intensywność pomocy brutto nie może przekroczyć 100 %;

b) pomoc przyznaje się w formie rzeczowej za pośrednictwem usług dotowanych i nie może ona obejmować bezpośrednich wypłat pieniężnych dla producentów.

2. Pomoc na zrekompensowanie rolnikom strat spowodowanych chorobami zwierząt i roślin oraz epidemiami szkodników jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu i jest wyłączona z obowiązku notyfikacji przewidzianego w art. 88 ust. 3 Traktatu, jeżeli spełnia następujące warunki oraz warunki określone w ust. 4–8 niniejszego artykułu:

a) rekompensatę należy naliczać jedynie w stosunku do:

   i) wartości rynkowej zwierząt padłych lub roślin zniszczonych w wyniku choroby lub epidemii szkodników albo zwierząt zabitych lub roślin zniszczonych w wyniku zarządzenia publicznego w ramach obowiązkowego publicznego programu zapobiegania lub zwalczania;

▼B

ii) strat dochodów spowodowanych wymogami przeprowadzenia kwarantanny oraz trudnościami związanymi z odtworzeniem lub ponownym sadzeniem;

b) intensywność pomocy brutto nie może przekroczyć 100 %;

c) pomoc musi być ograniczona do strat spowodowanych chorobami, których wystąpienie zostało oficjalnie stwierdzone przez organy publiczne.

3. Maksymalna kwota kosztów lub strat kwalifikowanych do otrzymania pomocy na mocy ust. 1 i 2 musi być obniżona o:

a) każdą kwotę otrzymaną w ramach systemu ubezpieczeń; oraz

b) koszty nieponiesione z powodu wystąpienia choroby, a które w innej sytuacji zostałyby poniesione.

4. Należy dokonać wypłat odnośnie do chorób czy epidemii, w odniesieniu do których istnieją przepisy wspólnotowe lub krajowe, czy to ustawowe, wykonawcze czy działania administracyjne. Zatem dokonywanie wypłaty musi wchodzić w zakres publicznego programu na poziomie wspólnotowym, krajowym lub regionalnym odnośnie do zapobiegania, kontroli, czy zwalczania danej choroby lub epidemii szkodników. Choroby czy epidemia szkodników muszą być w jasny sposób określone w programie, który musi zawierać również opis danych środków.

5. Pomoc nie może odnosić się do choroby, odnośnie do której prawodawstwo wspólnotowe przewiduje określone opłaty w odniesieniu do środków kontroli.

6. Pomoc nie może odnosić się do środków, odnośnie do których prawodawstwo wspólnotowe przewiduje, że koszt takich środków ponosi gospodarstwo rolne, chyba że koszt takich środków pomocy całkowicie równoważą obowiązkowe opłaty dla producentów.

7. W odniesieniu do chorób zwierząt pomoc musi być przyznawana odnośnie do chorób wymienionych w wykazie chorób zwierząt sporządzonym przez Światową Organizację Zdrowia Zwierząt i/lub w załączniku do decyzji Rady 90/424/EWG ([1]).

8. Programy pomocy należy wprowadzić w ciągu trzech lat od dokonania wydatku lub poniesienia straty. Pomoc należy wypłacić w ciągu czterech lat od zdarzenia.

Artykuł 11

Pomoc na rzecz strat spowodowanych niekorzystnymi zjawiskami klimatycznymi

1. Pomoc na zrekompensowanie rolnikom strat w roślinach lub zwierzętach lub budynkach gospodarskich, spowodowanych niekorzystnymi zjawiskami klimatycznymi, które mogą być porównane z klęskami żywiołowymi, jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu i jest wyłączona z obowiązku notyfikacji przewidzianego w art. 88 ust. 3 Traktatu, jeżeli spełnia warunki określone w ust. 2–6 i 10 niniejszego artykułu w odniesieniu do roślin lub zwierząt oraz ust. 3–8 i 10 niniejszego artykułu w odniesieniu do budynków gospodarskich.

([1]) Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 19.

▼B

2. Intensywność pomocy brutto nie może przekroczyć 80 % i 90 % na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania lub na obszarach, o których mowa w art. 36 lit. a) ppkt i), ii) oraz iii) rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, określonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 50 i 94 tego rozporządzenia, obniżenia dochodu ze sprzedaży produktu w wyniku niekorzystnego zjawiska klimatycznego. Obniżenie dochodu wylicza się przez odjęcie:

a) wyniku pomnożenia ilości produktu wyprodukowanego w roku, w którym wystąpiło niekorzystne zjawisko klimatyczne przez średnią cenę sprzedaży otrzymaną w tym roku, od;

b) wyniku pomnożenia średniej rocznej ilości wyprodukowanej w okresie ubiegłych trzech lat (lub średniej z trzech lat opartej na okresie pięciu ubiegłych lat, z wyłączeniem wartości najwyższej i najniższej) przez otrzymaną średnią cenę sprzedaży.

Kwota w ten sposób kwalifikująca się do pomocy może zostać zwiększona w wyniku innych kosztów poniesionych przez rolnika z powodu niezebrania plonów w wyniku niekorzystnego zjawiska.

3. Maksymalna kwota strat kwalifikowanych do pomocy na mocy ust. 1 musi być obniżona o:

a) każdą kwotę otrzymaną w ramach systemu ubezpieczeń; oraz

b) koszty nieponiesione z powodu pojawienia się niekorzystnych zjawisk klimatycznych.

4. Obliczenia straty należy dokonać na poziomie indywidualnego gospodarstwa.

5. Pomoc należy wypłacać bezpośrednio danemu rolnikowi lub organizacji producentów, której rolnik jest członkiem. W przypadku gdy pomoc wypłacana jest organizacji producentów, kwota pomocy nie może przekraczać kwoty pomocy, która mogłaby zostać przyznana rolnikowi.

6. Rekompensata za szkody w budynkach gospodarskich i w sprzęcie gospodarskim spowodowane niekorzystnymi zjawiskami klimatycznymi, które mogą być porównywane z klęskami żywiołowymi, nie mogą przekraczać intensywności pomocy brutto wynoszącej 80 % i 90 % na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania lub na obszarach, o których mowa w art. 36 lit. a) ppkt i), ii) oraz iii) rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, określonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 50 i 94 tego rozporządzenia.

7. Niekorzystne zjawisko klimatyczne, które można określić jako klęskę żywiołową, musi być formalnie uznane za klęskę żywiołową przez organy publiczne.

8. Od dnia 1 stycznia 2010 r. zaoferowane odszkodowanie musi być zmniejszone o 50 %, chyba że przyznaje się je rolnikom, którzy dokonali ubezpieczenia pokrywającego co najmniej 50 % średniej rocznej produkcji lub dochodu związanego z produkcją i obejmującego zagrożenia związane z niekorzystnymi zjawiskami klimatycznymi statystycznie najczęściej występującymi w danym państwie członkowskim lub regionie.

▼B

9. Od dnia 1 stycznia 2011 r. pomoc na rzecz strat spowodowanych suszą może być wypłacana jedynie przez państwo członkowskie, które w pełni wdrożyło art. 9 dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]) odnośnie do rolnictwa i gwarantuje, że sektor ten zwraca koszty usług wodnych świadczonych na rzecz rolnictwa w formie odpowiedniego wkładu.

10. Programy pomocy należy wprowadzić w ciągu trzech lat od dokonania wydatku lub poniesienia straty. Pomoc należy wypłacić w ciagu czterech lat od zdarzenia.

Artykuł 12

Pomoc z tytułu opłat składek ubezpieczeniowych

1. Pomoc na rzecz składek ubezpieczeniowych jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu i jest wyłączona z obowiązku notyfikacji przewidzianego w art. 88 ust. 3 Traktatu, jeżeli spełnia warunki określone w ust. 2 i 3.

2. Intensywność pomocy brutto nie może przekroczyć:

a) 80 % kosztów składek ubezpieczeniowych, jeżeli w polisie wyszczególnione jest objęcie ubezpieczeniem jedynie strat spowodowanych niekorzystnymi zjawiskami klimatycznymi, które mogą być porównane do klęsk żywiołowych;

b) 50 % kosztów składek ubezpieczeniowych, jeżeli w polisie wyszczególnione jest objęcie ubezpieczeniem:

   i) strat, o których mowa w lit. a), oraz innych strat spowodowanych zjawiskami klimatycznymi; i/lub

   ii) strat spowodowanych chorobami zwierząt lub roślin lub epidemiamis zkodników.

3. Pomoc nie może stanowić bariery w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego w zakresie usług ubezpieczeniowych. Pomoc nie może być ograniczona do ubezpieczenia zapewnianego przez jedną tylko firmę ubezpieczeniową lub grupę firm lub do ubezpieczenia uzależnionego od warunku, że umowa ubezpieczenia ma być zawarta z firmą założoną w danym państwie członkowskim.

Artykuł 13

Pomoc przeznaczona na scalanie gruntów

Pomoc przeznaczona na scalanie gruntów jest zgodna ze wspólnym rynkiem w myśl postanowień art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu oraz nie podlega wymogowi zgłoszenia przewidzianemu w art. 88 ust. 3 Traktatu, jeśli jest przyznawana na pokrycie kosztów prawnych i administracyjnych i ograniczona do tych kosztów, w tym kosztów badań, w wysokości nieprzekraczającej 100 % rzeczywiście poniesionych kosztów.

Artykuł 14

Pomoc na rzecz zachęty do produkcji produktów rolnych wysokiej jakości

1. Pomoc na rzecz zachęty do produkcji produktów rolnych wysokiej jakości jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu i jest wyłączona z obowiązku notyfikacji przewidzianego w art. 88 ust. 3 Traktatu, jeżeli jest przeznaczona na pokrycie kosztów kwalifikowanych wymienionych w ust. 2 oraz jeżeli spełnia warunki określone w ust. 3–6 niniejszego artykułu.

([1]) Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1.

▼B

2. Przyznaje się pomoc na pokrycie kosztów następujących działalności usługowych, o tyle, o ile są one związane z rozwojem wysokiej jakości produktów rolnych:

a) do 100 % kosztów działalności w zakresie badań rynkowych, koncepcji i projektowania produktu, w tym pomoc przyznawana na przygotowanie wniosków o zatwierdzenie oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia lub świadectw na szczególnego rodzaju produkty zgodnie z odpowiednimi przepisami Wspólnoty;

b) do 100 % kosztów wprowadzenia systemów zapewnienia jakości, takich jak normy serii ISO 9000 lub ISO 14000, programów opartych na analizach ryzyka i krytycznych punktów kontroli (HACCP), systemów odtworzenia historii produktu, systemów zapewniających przestrzeganie norm w zakresie autentyczności oraz norm marketingowych lub audytów środowiskowych;

c) do 100 % kosztów szkolenia personelu w celu zastosowania programów i systemów określonych w lit. b);

d) do 100 % kosztów opłat pobieranych przez uznane organy certyfikujące za początkową certyfikację zapewnienia jakości i podobne systemy;

e) do 100 % kosztów obowiązkowych środków kontroli podejmowanych zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym lub ustawodawstwem krajowym przez lub w imieniu właściwych organów, chyba że prawodawstwo Wspólnoty wymaga od przedsiębiorstw ponoszenia takich kosztów;

f) do kwot ustanowionych w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 na wsparcie dotyczące środków, o których mowa w art. 32 tego rozporządzenia.

3. Pomoc może być przyznawana jedynie na pokrycie kosztów usług świadczonych przez strony trzecie i/lub kontroli przeprowadzanych przez lub w imieniu stron trzecich, takich jak: właściwe organy regulacyjne, organy działające w ich imieniu lub niezależne organizmy odpowiedzialne za kontrolę i nadzór stosowania oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia, oznakowania ekologicznego lub znaków jakości, pod warunkiem że te nazwy i znaki są zgodne z prawodawstwem Wspólnoty. Pomoc nie może być przyznawana na wydatki na inwestycje.

4. Pomoc nie może być przyznawana na koszty kontroli przeprowadzanych przez samego rolnika lub producenta, a także w przypadku gdy prawodawstwo Wspólnoty przewiduje, że koszty kontroli ponoszą producenci, bez określania rzeczywistego poziomu opłat.

5. Z wyjątkiem pomocy, o której mowa w ust. 2 lit. f), pomoc przyznaje się w formie rzeczowej za pośrednictwem usług dotowanych i nie może ona obejmować bezpośrednich wypłat pieniężnych dla producentów.

6. Pomoc musi być dostępna dla wszystkich kwalifikujących się podmiotów na danym obszarze, na podstawie obiektywnie określonych warunków. Jeżeli świadczenia usług wymienionych w ust. 2 podejmują się grupy producentów lub inne organizacje rolne wzajemnego wsparcia, członkostwo w takich grupach lub organizacjach nie może być warunkiem dostępu do usługi. Każdy wkład w koszty administracyjne ze strony osób niebędących członkami grupy lub organizacji musi być ograniczony do proporcjonalnych kosztów świadczenia usługi.

▼B

Artykuł 15

Zapewnienie wsparcia technicznego w sektorze rolnym

1. Pomoc jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu i jest wyłączona z obowiązku notyfikacji przewidzianego w art. 88 ust. 3 Traktatu, jeżeli jest przyznawana na pokrycie kosztów kwalifikowanych działalności z zakresu wsparcia technicznego, określonych w ust. 2, oraz spełnia warunki przedstawione w ust. 3 i 4 niniejszego artykułu.

2. Pomoc może być przyznawana na pokrycie następujących kosztów kwalifikowanych:

a) dotyczących kształcenia i szkolenia rolników i pracowników gospodarstw:

   i) koszty organizacji programu szkolenia;

   ii) koszty podróży i utrzymania uczestników;

   iii) koszty świadczenia usług zastępczych podczas nieobecności rolnika lub pracownika gospodarstwa;

b) dotyczących usług zastępczych w gospodarstwie – rzeczywiste koszty zastąpienia rolnika, wspólnika rolnika lub pracownika gospodarstwa podczas choroby i dni wolnych;

c) dotyczących usług doradczych świadczonych przez strony trzecie – opłaty za usługi, które nie stanowią działalności ciągłej lub okresowej i nie mają związku ze zwykłymi wydatkami operacyjnymi przedsiębiorstwa, takimi jak: rutynowe usługi doradztwa podatkowego, regularne usługi prawne czy reklama;

d) dotyczących organizacji i uczestnictwa w forach w celu podzielenia się wiedzą między przedsiębiorstwami, konkursach, wystawach i targach:

   i) opłaty z tytułu uczestnictwa;

   ii) koszty podróży;

   iii) koszty publikacji;

   iv) wynajem pomieszczeń wystawowych;

   v) symboliczne nagrody przyznawane w ramach konkursów, do wartości 250 EUR na nagrodę i zwycięzcę;

e) pod warunkiem, że nie podano nazwy indywidualnych przedsiębiorstw, marek lub pochodzenia:

   i) rozpowszechnianie wiedzy naukowej;

   ii) udokumentowane informacje dotyczące systemów jakości otwartych na produkty z innych krajów, na produkty generyczne i korzyści żywieniowe produktów generycznych oraz proponowane wykorzystanie tych produktów.

   Pomocy na pokrycie kosztów określonych w lit. e) można udzielić, jeśli wskazano pochodzenie produktów objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 510/2006 ([1]) i art. 54–58 rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 ([2]), pod warunkiem że odniesienia dokładnie odpowiadają odniesieniom, które zostały zarejestrowane przez Wspólnotę;

([1]) Dz.U. L 93 z 31.3.2006, str. 12.
([2]) Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1.

▼B

f) publikacje, takie jak katalogi lub strony internetowe przedstawiające udokumentowane informacje dotyczące producentów z danego regionu lub producentów danego produktu, pod warunkiem że informacja oraz jej prezentacja są neutralne oraz że wszyscy zainteresowani producenci mają takie same szanse na zaprezentowanie się w publikacji.

3. Pomoc może obejmować 100 % kosztów określonych w ust. 2. Pomoc należy przyznać w formie rzeczowej za pośrednictwem usług dotowanych i nie może ona obejmować bezpośrednich wypłat pieniężnych dla producentów.

4. Pomoc musi być dostępna dla wszystkich kwalifikujących się podmiotów na danym obszarze, na podstawie obiektywnie określonych warunków. Jeżeli zapewnienie wsparcia technicznego jest podejmowane przez grupy producentów lub inne organizacje, członkostwo w takich grupach lub organizacjach nie może być warunkiem dostępu do usługi. Każdy wkład osób niebędących członkami w koszty administracyjne danej grupy lub organizacji musi być ograniczony do kosztów świadczenia usługi.

Artykuł 16

Wsparcie dla sektora produkcji zwierzęcej

1. Następująca pomoc dla przedsiębiorstw prowadzących działalność w sektorze produkcji zwierzęcej jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu i jest wyłączona z obowiązku notyfikacji przewidzianego w art. 88 ust. 3 Traktatu:

a) pomoc o stawce do 100 % na pokrycie kosztów administracyjnych związanych z ustanowieniem i utrzymaniem ksiąg hodowlanych;

b) pomoc o stawce do 70 % kosztów badań przeprowadzonych przez strony trzecie lub w ich imieniu, w celu określenia jakości genetycznej lub wydajności inwentarza, z wyjątkiem kontroli podejmowanych przez właściciela inwentarza i rutynowych kontroli jakości mleka;

c) do dnia 31 grudnia 2011 r. pomoc o stawce do 40 % kosztów kwalifikowanych wymienionych w art. 4 na wprowadzenie nowatorskich technik lub praktyk hodowli zwierząt w gospodarstwie, z wyjątkiem kosztów związanych z wprowadzeniem lub wykonaniem sztucznego zapłodnienia;

d) pomoc o stawce do 100 % kosztów wywozu padłych zwierząt oraz 75 % kosztów zniszczenia takich tusz lub pomoc do równoważnej kwoty na pokrycie kosztów składek ubezpieczeniowych płaconych przez rolników na wywóz i usunięcie padłych zwierząt;

e) pomoc o stawce do 100 % na pokrycie kosztów wywozu i usunięcia tusz, w przypadku gdy pomoc jest finansowana z opłat lub obowiązkowych składek przeznaczonych na finansowanie usuwania takich tusz, pod warunkiem że te opłaty lub składki są ograniczone do i nałożone bezpośrednio na sektor mięsa;

f) pomoc do 100 % na pokrycie kosztów wywozu i usunięcia padłych zwierząt, w przypadku gdy istnieje obowiązek poddania ich testom na obecność TSE;

g) pomoc o stawce do 100 % na pokrycie kosztów testów na obecność TSE.

▼B

Jednak w przypadku obowiązkowych testów na obecność BSE u bydła poddanego ubojowi w celu spożycia przez ludzi całkowite wsparcie bezpośrednie i pośrednie, obejmujące płatności Wspólnoty, nie może przekraczać 40 EUR za test. Kwota ta odnosi się do całkowitych kosztów przeprowadzania testów, obejmujących: zestaw do badań, pobranie, transport, badanie, przechowywanie i zniszczenie próbki. Obowiązek przeprowadzenia testu może opierać się na prawodawstwie wspólnotowym lub ustawodawstwie krajowym.

2. Wyłączenie przewidziane w ust. 1 lit. d), e), f) i g) uwarunkowane jest wprowadzeniem jednolitego programu monitorowania, który gwarantowałby bezpieczne usuwanie padłych zwierząt w państwie członkowskim. W celu ułatwienia zarządzania taką pomocą państwa płatność może zostać dokonana na rzecz podmiotów gospodarczych, które na późniejszym etapie świadczą usługi rolnikowi poprzez wywóz i/lub usuwanie padłych zwierząt, jeżeli możliwe jest odpowiednie wykazanie, że cała wpłacona kwota pomocy państwa została przekazana rolnikowi.

3. Pomoc nie obejmuje bezpośrednich wypłat pieniężnych dla producentów.

Artykuł 17

Pomoc przewidziana w niektórych rozporządzeniach Rady

Następująca pomoc dla małych i średnich przedsiębiorstw jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu i jest wyłączona z obowiązku notyfikacji przewidzianego w art. 88 ust. 3 Traktatu:

a) pomoc przyznawana przez państwa członkowskie spełniająca wszystkie warunki ustanowione w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1255/1999 ([1]), w szczególności jego art. 14 ust. 2;

b) pomoc przyznawana przez państwa członkowskie spełniająca wszystkie warunki ustanowione w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ([2]), w szczególności jego art. 87, art. 107 ust. 3 oraz art. 125 ust. 5 akapit pierwszy;

c) pomoc przyznawana przez państwa członkowskie zgodnie z art. 15 ust. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 ([3]).

ROZDZIAŁ 3

PRZEPISY WSPÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 18

Etapy poprzedzające przyznanie pomocy

1. W celu zakwalifikowania do wyłączenia na mocy niniejszego rozporządzenia pomoc przyznawana jest wyłącznie w odniesieniu do podejmowanych działań lub wyświadczonych usług po stworzeniu programu pomocy i opublikowaniu go zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

([1]) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48.
([2]) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1.
([3]) Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1.

▼B

Jeżeli program pomocy stworza automatyczne prawo do otrzymywania pomocy niewymagającej dalszych działań na poziomie administracyjnym, to sama pomoc przyznana jest wyłącznie w odniesieniu do działań podjętych lub usług wyświadczonych po stworzeniu i opublikowaniu programu pomocy zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Jeżeli program pomocy wymaga przedłożenia wniosku danemu właściwemu organowi, sama pomoc może zostać przyznana wyłącznie w odniesieniu do działań podjętych lub usług wyświadczonych po spełnieniu następujących warunków:

a) program pomocy został utworzony i opublikowany zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;

b) wniosek o pomoc musiał zostać właściwie przedłożony danemu właściwemu organowi;

c) wniosek musiał zostać przyjęty przez dany właściwy organ w sposób, który zobowiązuje ten organ do przyznania pomocy, wyraźnie wskazując kwotę pomocy, która ma zostać przyznana, lub sposób obliczenia tej kwoty; właściwy organ może przyjąć taki wniosek, jeżeli przeznaczony na pomoc lub program pomocy budżet nie został wykorzystany.

2. W celu zakwalifikowania do wyłączenia na mocy niniejszego rozporządzenia pomoc indywidualna poza jakimkolwiek programem pomocy przyznawana jest wyłącznie w odniesieniu do podejmowanych działań lub wyświadczonych usług po spełnieniu kryteriów określonych w ust. 1 lit. b) i c) akapit trzeci.

3. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do pomocy objętej art. 17.

Artykuł 19

Kumulacja

1. Pułapy pomocy ustalone w art. 4–16 stosuje się bez względu na to, czy wsparcie dla wspomaganych projektów lub działalności jest finansowane całkowicie ze środków państwa, czy też jest częściowo finansowane przez Wspólnotę.

2. Pomoc wyłączona na mocy niniejszego rozporządzenia nie podlega kumulacji z żadną inną pomocą państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu ani z wkładem finansowym przyznanym przez państwa członkowskie, w tym z wkładem objętym art. 88 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, ani z wkładem finansowym przyznanym przez Wspólnotę w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych, jeżeli taka kumulacja spowodowałaby przekroczenie maksymalnej intensywności pomocy ustalonej w niniejszym rozporządzeniu.

3. Pomoc wyłączona na mocy niniejszego rozporządzenia nie jest kumulowana z pomocą przyznaną w ramach zasady *de minimis* w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1860/2004 w stosunku do tych samych wydatków kwalifikowanych lub tego samego projektu inwestycyjnego, jeżeli taka kumulacja skutkowałaby wyższą intensywnością pomocy niż intensywność określona w niniejszym rozporządzeniu.

▼B

Artykuł 20

Przejrzystość i monitorowanie

1. Najpóźniej 10 dni roboczych przed wejściem w życie programu pomocy lub przyznaniem pomocy indywidualnej poza jakimkolwiek programem, wyłączonymi na mocy niniejszego rozporządzenia, państwo członkowskie przekazuje Komisji zestawienie informacji dotyczące programu pomocy lub pomocy indywidualnej w formie ustalonej w załączniku I w celu opublikowania jej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Zestawienie informacji przesyłane jest w formie elektronicznej. W ciągu dziesięciu dni roboczych od otrzymania informacji Komisja prześle zawiadomienie o jej otrzymaniu wraz numerem indentyfikacyjnym i publikuje informację w Internecie.

2. Państwa członkowskie prowadzą szczegółowe rejestry programów pomocy wyłączonych na mocy niniejszego rozporządzenia, pomocy indywidualnej przyznanej zgodnie z tymi programami oraz pomocy indywidualnej wyłączonej na mocy niniejszego rozporządzenia, a przyznanej poza istniejącymi programami pomocy. Dokumentacja ta zawiera wszystkie informacje niezbędne do ustalenia, czy zostały spełnione wszystkie warunki wyłączenia ustanowione w niniejszym rozporządzeniu, w tym informacje o statusie firmy jako MŚP. Państwa członkowskie prowadzą dokumentację dotyczącą każdej pomocy indywidualnej przez okres 10 lat od daty jej przyznania, a w przypadku programu pomocy – przez okres 10 lat od daty przyznania ostatniej pomocy indywidualnej w ramach takiego programu. Na pisemny wniosek dane państwo członkowskie dostarcza Komisji, w terminie 20 dni roboczych lub innym dłuższym terminie, określonym we wniosku, wszystkie informacje, które Komisja uzna za niezbędne do ustalenia, czy warunki tego rozporządzenia zostały spełnione.

3. Państwa członkowskie sporządzają sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do całości lub części każdego roku kalendarzowego, w którym stosuje się niniejsze rozporządzenie, w formie przedstawionej w załączniku II. Sprawozdanie to może zostać włączone do sprawozdania rocznego przedkładanego przez państwa członkowskie zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ([1]) i jest przedkładane do dnia 30 czerwca roku następującego po roku kalendarzowym, który obejmuje sprawozdanie. W tym samym terminie państwo członkowskie przedkłada odrębne sprawozdanie związane z płatnościami dokonywanymi na mocy art. 10 i 11 niniejszego rozporządzenia, podające kwoty zapłacone w danym roku kalendarzowym, warunki płatności, dane choroby objęte art. 10 oraz odnośnie do art. 11 właściwe informacje meteorologiczne podające rodzaj, czas wystąpienia, względną siłę i miejsce wystąpienia zjawisk klimatycznych oraz ich skutki dla produkcji, w związku z którymi przyznana została rekompensata.

4. Z chwilą wejścia w życie programu pomocy lub przyznania pomocy indywidualnej poza programem pomocy wyłączonym niniejszym rozporządzeniem państwa członkowskie publikują w Internecie pełny tekst takiego programu pomocy lub kryteria i warunki, zgodnie z którymi przyznawa jest pomoc indywidualna.

Komisja otrzymuje adresy właściwych stron internetowych łącznie z bezpośrednim linkiem do tekstu programu oraz zestawienie informacji dotyczące pomocy, wymagane zgodnie z ust. 1. Adres ten zawarty jest również w sprawozdaniu rocznym, przedkładanym zgodnie z ust. 3.

5. Ustęp 1 nie ma zastosowania do pomocy objętej art. 17.

([1]) Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 1.

▼B

Artykuł 21

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 70/2001

W rozporządzeniu (WE) nr 70/2001 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) produktów rybołówstwa i akwakultury objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 104/2000 (*) oraz do działalności związanych z produkcją pierwotną (uprawa) produktów rolnych; dla produkcji i obrotu produktami mającymi imitować lub zastępować mleko i przetwory mleczne;

_____

(*) Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22.”;

2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

do art. 2 dodaje się litery k)–n) w brzmieniu:

„k) »produkt rolny« oznacza:

i) produkty wymienione w załączniku I do Traktatu, z wyjątkiem produktów rybołówstwa i akwakultury objętych rozporządzeniem (WE) nr 104/2000;

ii) produkty objęte kodami CN 4502, 4503 i 4505 (korek i artykuły z korka);

iii) produkty mające imitować lub zastępować mleko i przetwory mleczne, o których mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1898/87 (*);

l) »produkty mające imitować lub zastępować mleko i przetwory mleczne« oznaczają produkty, które mogłyby zostać uznane za mleko i/lub przetwory mleczne, ale których skład różni się od takich produktów, ponieważ zawierają one tłuszcz i/lub białko niepochodzące z mleka, zawierając lub nie zawierając przy tym białka pochodzącego z mleka (»produkty inne niż przetwory mleczne«, o których mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1898/87);

m) »przetwarzanie produktu rolnego« oznacza czynności dokonywane na produkcie rolnym, w wyniku których powstaje produkt będący również produktem rolnym, z wyjątkiem wykonywanych w gospodarstwach czynności niezbędnych do przygotowania produktów zwierzęcych lub roślinnych do pierwszej sprzedaży;

n) »obrót produktem rolnym« oznacza posiadanie lub wystawianie produktu w celu sprzedaży, oferowanie go na sprzedaż, dostawę lub każdy inny sposób wprowadzania produktu na rynek, z wyjątkiem jego pierwszej sprzedaży przez producenta surowców na rzecz podmiotów zajmujących się odsprzedażą lub przetwórstwem i czynności przygotowujących produkt do pierwszej sprzedaży; sprzedaż produktu przez producenta surowców konsumentowi końcowemu uznaje się za wprowadzanie do obrotu produktów rolnych, jeśli następuje w odpowiednio wydzielonym do tego celu miejscu.

_____

(*) Dz.U. L 182 z 3.7.1987, str. 36.”;

3) w art. 4 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. W przypadku gdy inwestycje dotyczą przetwarzania i obrotu produktami rolnymi wymienionymi w załączniku I do Traktatu, intensywność pomocy brutto nie może przekroczyć:

a) 75 % inwestycji kwalifikowanych w regionach najbardziej oddalonych;

▼B

b) 65 % inwestycji kwalifikowanych na małych wyspach Morza Egejskiego w rozumieniu rozporządzenia Rady (EWG) nr 2019/93 (*);

c) 50 % inwestycji kwalifikowanych w regionach kwalifikowanych na mocy art. 87 ust. 3 lit. a) WE;

d) 40 % inwestycji kwalifikowanych we wszystkich innych regionach.

_____

(*) Dz.U. L 184 z 27.7.1993, str. 1.”;

4) w załączniku II, po „Inne sektory wytwórcze”, na tym samym poziomie, co „Wszystkie sektory wytwórcze” dodaje się:

„□ Przetwarzanie i obrót produktem rolnym (*)

_____

(*) Zgodnie z definicją zawartą w art. 2 lit. k) niniejszego rozporządzenia.”.

Artykuł 22

Środki przejściowe

Programy pomocy wyłączone na mocy rozporządzenia (WE) nr 1/2004, które spełniają wszystkie warunki niniejszego rozporządzenia, pozostają wyłączone do daty określonej w art. 23 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 23

Wejście w życie i stosowanie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.

2. Notyfikacje oczekujące na rozpatrzenie w momencie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia będą oceniane zgodnie z jego przepisami. Jeżeli warunki niniejszego rozporządzenia nie zostaną spełnione, Komisja oceni nierozstrzygnięte notyfikacje zgodnie z wytycznymi Wspólnoty dla pomocy państwa w sektorze rolnym.

Pomoc indywidualna i programy pomocy wprowadzone przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia oraz pomoc przyznana w ramach tych programów w przypadku braku upoważnienia Komisji oraz naruszenia obowiązku notyfikacji określonego w art. 88 ust. 3 Traktatu są zgodne ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu i podlegają wyłączeniu, jeżeli spełniają warunki określone w art. 3 niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem wymogów określonych w ust. 1 i ust. 2 lit. b) i c) tego artykułu, który przewiduje zawarcie wyraźnego odesłania do niniejszego rozporządzenia, a także przekazanie zestawienia informacji przewidzianego w art. 20 ust. 1 przed przyznaniem pomocy. Wszelka pomoc niespełniająca tych warunków będzie przedmiotem oceny Komisji, zgodnie z odpowiednimi ramami regulacyjnymi, wytycznymi, komunikatami i zawiadomieniami.

3. Programy pomocy wyłączone na mocy niniejszego rozporządzenia pozostają wyłączone przez okres sześciu miesięcy następujących po dniu wygaśnięcia niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

Formularz zestawienia informacji, który należy przedłożyć przy każdorazowym wdrażaniu programu pomocy wyłączonego niniejszym rozporządzeniem i przy każdorazowym przyznawaniu wyłączonej niniejszym rozporządzeniem pomocy indywidualnej poza programem pomocy

Zestawienie informacji dotyczące pomocy państwa przyznanej zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1857/2006

Państwo członkowskie

Region (wskazać nazwę regionu, jeżeli pomoc przyznaje organ na poziomie lokalnym)

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną (wskazać nazwę programu pomocy lub, w przypadku pomocy indywidualnej, nazwisko beneficjenta)

Podstawa prawna (wskazać dokładną krajową podstawę prawną dla programu pomocy lub dla pomocy indywidualnej)

Planowane w ramach programu roczne wydatki lub łączna kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi (kwoty należy podać w euro lub w stosownych przypadkach w walucie krajowej. W przypadku programu pomocy wskazać roczną łączną kwotę środków przyznanych w budżecie lub szacowaną roczną stratę podatkową w odniesieniu do wszystkich instrumentów pomocy objętych programem. W przypadku przyznania pomocy indywidualnej: wskazać łączną kwotę pomocy/stratę podatkową. O ile jest to właściwe, podać informację o tym, przez ile lat pomoc będzie wypłacana w ratach lub przez ile lat ponoszone będą straty podatkowe. W przypadku gwarancji w obu przypadkach wskazać (maksymalną) kwotę zabezpieczonej pożyczki.)

Maksymalna intensywność pomocy (wskazać maksymalną intensywność pomocy lub maksymalną kwotę pomocy na każdą kwalifikującą się pozycję)

Data realizacji (wskazać datę, począwszy od której pomoc może zostać przyznana w ramach programu lub datę przyznania pomocy indywidualnej)

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej (wskazać datę (rok i miesiąc), do kiedy pomoc może zostać przyznana w ramach programu lub w ramach pomocy indywidualnej, a w stosownych przypadkach spodziewaną datę (rok i miesiąc) płatności ostatniej raty)

Cel pomocy (podstawowym celem jest pomoc małym i średnim przedsiębiorstwom. Wskazać dalsze (drugorzędne) cele. Wskazać, które z [artykułów 4–17] są stosowane oraz koszty kwalifikowane objęte programem lub pomocą indywidualną.)

Sektor(-y) gospodarki (wskazać podsektory poprzez podanie rodzaju produkcji zwierzęcej (np. trzoda chlewna/drób) lub rodzaju produkcji roślinnej (np. jabłka/pomidory))

Nazwa i adres instytucji przyznającej pomoc

Adres internetowy (wskazać adres internetowy, pod którym można znaleźć pełne informacje o programie lub kryteria i warunki przyznawania pomocy indywidualnej poza programem pomocy)

Inne informacje

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Forma okresowych sprawozdań przedstawianych Komisji

Formularz rocznego sprawozdania dotyczącego programów pomocy wyłączonych na mocy rozporządzenia o wyłączeniu grupowym przyjętym zgodnie z art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 994/98

Państwa członkowskie mają obowiązek stosowania poniższego formularza do celów wypełniania swoich zobowiązań sprawozdawczych wobec Komisji zgodnie z rozporządzeniami o wyłączeniu grupowym przyjętymi na podstawie rozporządzenia (WE) nr 994/98.

Sprawozdania należy przedkładać w formie elektronicznej.

Informacje wymagane w przypadku wszystkich programów pomocy wyłączonych na podstawie przepisów o wyłączeniu grupowym przyjętych zgodnie z art. 1 rozporządzenia (WE) nr 994/98.

1. *Nazwa programu pomocy*

2. *Rozporządzenie wyłączające Komisji mające zastosowanie*

3. *Wydatki*

   Dla każdego instrumentu pomocy, zarówno w ramach programu, jak i pomocy indywidualnej (np. dotacji, pożyczek uprzywilejowanych itd.) należy podać osobną kwotę. W przypadku wydatków podatkowych należy podać roczne straty podatkowe. Jeżeli dokładne liczby nie są dostępne, należy takie straty oszacować.

   Powyższe kwoty wydatków należy przedstawić w następujący sposób.

   W odniesieniu do rozważanego roku oddzielnie wskazać dla każdego instrumentu pomocy w ramach programu (np. dotacja, pożyczka uprzywilejowana, gwarancja itd.):

3.1. kwoty przeznaczone na dany cel, (szacowane) straty podatkowe lub inne utracone dochody, dane dotyczące gwarancji itp. w odniesieniu do nowych projektów, na które przyznawana jest pomoc. W przypadku systemów gwarancji podać całkowitą wartość wydanych nowych gwarancji;

3.2. płatności rzeczywiste, (szacowane) straty podatkowe lub inne utracone dochody, dane dotyczące gwarancji itp. w odniesieniu do nowych i bieżących projektów, na które przyznawana jest pomoc. W przypadku systemów gwarancji należy podać następujące informacje: całkowita kwota gwarancji na niespłacone pożyczki, dochody ze składek, kwoty odzyskane, wypłacone odszkodowania, wynik operacyjny systemu w roku sprawozdawczym;

3.3. liczba wspomaganych projektów i/lub przedsięwzięć;

3.4. [nie wypełniać]

3.5. szacunkowa ogólna kwota:

   — pomocy inwestycyjnej,

   — wydatków związanych z zachowaniem tradycyjnych krajobrazów i budynków,

   — wydatków związanych z przeniesieniem budynków gospodarskich w interesie publicznym,

   — pomocy przyznawanej na rozpoczęcie działalności przez młodych rolników,

   — pomocy przyznawanej z tytułu przechodzenia na wcześniejszą emeryturę,

   — wydatków grup producentów objętych pomocą,

   — wydatków związanych z chorobami,

   — wydatków na zrekompensowanie złej pogody,

▼B

— wydatków na składki ubezpieczenia,

— pomocy przyznawanej na scalanie gruntów,

— pomocy przyznawanej w celu zachęcenia do wytwarzania wysokiej jakości produktów rolnych,

— wydatków na wsparcie techniczne,

— wydatków na wsparcie w sektorze zwierzęcym;

3.6. kwoty podane w pkt 3.1 w podziale na obszary o niekorzystnych warunkach gospodarowania lub obszary określone w art. 36 lit. a) ppkt (i), (ii) oraz (iii) rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 i inne obszary;

3.7. kwoty podane w pkt 3.1 w podziale na sektory działań beneficjentów (jeżeli pomoc obejmuje więcej niż jeden sektor, wskazać udział każdej z nich w całości pomocy):

— rodzaj produktu zwierzęcego,

— rodzaj produktu roślinnego.

4. *Inne informacje i uwagi*